

باید راهکاری برای کاهش خشونت علیه اطفال سنجیده شود

رضا احسانى



در افغانستان مشغول به کار در سرک ها و یا فابریکه جات و یا معادن هستند آمار دقیقی ای در دست نیست: اما از آنجا که اکثر خانواده‌ها در زیر خط فقر زندگی می‌کنند و برای گذران زندگی خود به هر درآمدی و منبعی نیاز دارند، می‌توان گفت که اکثر کودکان ما به جای آموختن و رفتن به مکتب و آموزشگاه به کار و حتی کارهای خطرناک اشتغال دارند. در همین حال مسئولان بخش حقوق کودکان در کمیسیون مستقل حقوق بشر با « درد آور » توصیف کردن وضعیت کودکان در کشور می‌گویند که نزدیک به پنج میلیون کودک در کل کشور به حق اساسی بشری خود که عبارت از حق تعلیم است دسترسی ندارند. مسئولان این نهاد حقوق بشری می‌افزایند براساس تحقیقی که انجام شده است، حدود ۶۰ درصد کودکان افغان مصروف کار هستند. البته باید یاد آور شد که فقر یکی از علل و عواملی شمرده می‌شود که کودکان از دنیای کودکی خود جدا شده و به دنیای سخت و طاقت فرسای بزرگ سالان وارد گردند. در این میان سنتها و ساختارهای اجتماعی و فرهنگی از دیگر عوامل وادارکننده کودکان در بازار کار می‌باشد، به ویژه این تصور ناصح که کار برای وضعیت سازی و رشد مهارت‌های کودکان مفید است و می‌تواند وی را در سرمایه‌داری با مشکلات پیش روی توانا سازد. هم چنین افزایش تعداد فرزندان و عدم توانایی تأمین مخارج فامیل توسط سرپرست خانواده نیز از دیگر عوامل تأثیر گذار بر محرومیت کودکان از دنیای کودکی شان می‌باشد.

شده است که جنگ و نا امنی به خصوص ناامنی ها در جنوب کشور، بعنوان بخشی از علتها، سبب گردیده است که مکاتب بسته بمانند . بر بنیاد گزارش‌های بین المللی که در این باره به نشر رسیده است فقر، تشدید شکاف طبقاتی، افزایش تعداد خانواده‌های بی سرپرست و تک سرپرست، افزایش جمعیت، مهاجرت، بیکاری، حاشیه نشینی، اعتیاد و وضعیت نامطلوب اقتصادی باعث شده که در جهان میلیون ها کودک، به جای پرداختن به تحصیل و بازی و سرگرمی در شرایط نامطلوب و مخاطره آمیز به کار در کارخانه جات، مزارع و سرک ها روی آورند و بیشتر این کودکان در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند که توانایی رسیدگی به مشکلات اجتماعی را ندارند. بر اساس آمارهای آرایه شده از سوی سازمان بین المللی کار، چیزی در حدود ۲۵۰ میلیون کودک در بین سنین ۵ تا ۱۴ سال مجبور به کار کردن بر روی سرک ها و در مشاغل سنگین دیگر می‌باشند.

طبق این آمار ۱۲۰ میلیون نفر از این کودکان وارد بازار کار شده و مشغول به کار تمام وقت هستند، ۶۱ درصد این کودکان در آسیا، ۳۲ درصد در آفریقا و ۷ درصد در آمریکای لاتین زندگی می‌کنند. در این میان، هرچند از تعداد کودکی که

نوزاد حساسیت و برنامه ریزی دقیق و توجه جدی صورت می‌گیرد. همینگونه نظام‌های سیاسی و حکومت‌های که از انگیزه و اراده ملی برخوردار بوده و سعی در ایفای نقش سالم و سازنده دارند این مسئله برای شان از اهمیت اساسی برخوردار می‌باشند. یکی از زمینه‌های مهم برای دریافت علل رشد یا عقب ماندگی جوامع مطالعه بر روی تربیت و میزان اهمیت برای کودکان از سوی جوامع و نظام‌های سیاسی و حکومت‌ها می‌باشد. این امر به تناسب اهمیت یافتن و دریافتن اطلاعات بیشتر در زمینه توسعه جوامع از اهمیت فزونی برخوردار گردیده است. به هر میزانی که جوامع و حکومت از این موضوع غافل بوده و یا بدان اهمیت قابل توجه نهند، برنامه توسعه اجتماعی و اقتصادی و بالطبع توسعه سیاسی در آن جوامع و حکومت‌ها هم ناقص و ناکارآمد خواهد بود.

با در نظر داشت آنچه گفته شد، وضعیت گذشته و شرایط کنونی جامعه ما نشان از آن دارد که با تأسف کودکان آسیب پذیر ترین قشر جامعه بوده اند. در شرایط بحرانی و عدم ثبات کودکان بیش از دیگر قشرها در برابر آسیب‌های گوناگون قرار دارند. چنین وضعیتی در واقع نشان از آن دارد که در جامعه ارزش و جایگاه انسان تعریف نگردیده و بدیده قدردانی نشده

در وضعیت نابسامان امنیتی و اقتصادی همه مردم افغانستان با دشواری های طاقت فرسا مواجه می‌باشند، در این میان اما قشر زنان و کودکان از فشار به شدت آسیب پذیر جامعه به شمار می‌رود. در سال های گذشته این دو قشر با مشکلات زیادی روبرو بود و با وجود تلاش‌هایی که در این زمینه صورت گرفته، اما آمار خشونت بر زنان و کودکان رو به افزایش بوده است. در تعدادی از ولایات کشور امسال تعداد کودکان معتمد به مواد مخدر افزایش یافته‌است. در حال حاضر کودکان زیادی هستند که به مواد مخدر معتاد شده‌اند. از سوی دیگر مسئولان کمیسیون حقوق بشر در شمال افغانستان از افزایش آمار خشونت علیه اطفال در بلخ ابراز نگرانی می‌کند. این کمیسیون می‌گوید که آمار خشونت علیه اطفال در بلخ نسبت به سال گذشته ۵۰ درصد افزایش یافته‌است. خشونت‌های یاد شده شامل ت و کوب اطفال، محروم ساختن آنان از نعمت سواد و انجام کارهای شاقه می‌باشد. نبود امنیت، افزایش آمار فقر و عدم توجه دولت به مساعد ساختن زمین کار برای جوانان باعث افزایش خشونت علیه اطفال شده‌است و اکثر از متضررین خشونت نیز اطفال کارگر بوده‌است.

بر اساس اظهارات مسئولان کمیسیون حقوق بشر اطفال کارگر از حق دسترسی به تعلیم و تربیه محروم بوده و همچنان کارکن در کنار بزرگان در اجتماع روی حق حفاظت جسمی و حق حیات شان نیز تأثیرات منفی بر جا گذاشته و اغلباً اطفال کارگر مورد استفاده‌های جنسی نیز قرار می‌گیرند. کودکان، آینده سازان جامعه یاد می‌شوند. این سخن اگر در نزد سیاستمداران و سخنرانان یک سوره تبلیغاتی محسوب می‌شود، اما در حیات جامعه یک واقعیت و باطنی است. کودکان، آینده سازان جامعه یاد می‌شوند. این سخن اگر در نزد سیاستمداران و سخنرانان یک سوره تبلیغاتی محسوب می‌شود، اما در حیات جامعه یک واقعیت و باطنی است. کودکان، آینده سازان جامعه یاد می‌شوند.

تجزیه ی سالیهای گذشته نشان داده است که سرپرست ها در اداره تحت مدیریت شان عملکرد موثر نداشته اند: به دلیل اینکه صلاحیت های قانونی آنها محدود می شود و آنها بصورت رسمی و قانونی نمی توانند درباره بسیاری از موضوعات مهم اداره ی شان تصمیم بگیرند. همچنان سرپرست بودن وزرا باعث شده است که زمینه ی فساد بیشتر گردد و بسیاری از زیردستان از سرپرست بودن وزیر سوء استفاده کنند.

متأسفانه حکومت وحدت ملی و دادگاه عالی کشور سرنوشت



هفت وزیر سلسب صلاحیت شده را پیش از رخصتی زمستانی مجلس نمایندگان مشخص نکرد. این کار نشانگر این است که حکومت وحدت ملی هنوز اراده جدی برای اجرای قانون و پایان دادن به موضوع سرپرستی ندارد. اما سؤال اساسی این است که دادگاه عالی چه زمانی نظرش را در این مورد اعلان خواهد کرد و آیا در این مورد غیرسیاسی و مطابق قوانین عمل خواهد کرد؟

سرمقاله

سرنوشت نامعلوم وزرای سرپرست

مهدی مدبر

مجلس نمایندگان افغانستان در روزهای گذشته اعلان کرده بود که اگر حکومت نامزد وزرای جدید را معرفی کند، آنها حاضر هستند که رخصتی زمستانی شان را به تعویق بیندازند. اما دیروز نمایندگان مجلس بعد از ارائه گزارش یکساله ی شان به رخصتی زمستانی رفتند و تا ۴۵ روز دیگر در رخصتی خواهند بود. احتمالاً نمایندگان مجلس به این نتیجه رسیده اند که حکومت به این زودی نامزد وزرای جدید را بجای هفت وزیر سلب صلاحیت شده، معرفی نمی کند و به همین خاطر علی رغم اعلان قبلی شان، به رخصتی زمستانی رفتند.

با راجع شدن موضوع سلب صلاحیت وزرا به دادگاه عالی، گمانه زنی‌ها بر این بود که حکومت وحدت ملی می‌خواهد وقت کشی کند و موضوع سلب صلاحیت وزرا را تا رفتن نمایندگان مجلس به رخصتی زمستانی شان، مشخص نسازد تا به این صورت زمان بیشتری برای تصمیم گیری و رایزنی در این باره داشته باشد. مجلس نمایندگان در هفته های آخر ماه عقرب، ۱۶ وزیر کابینه را که بوجه انکشافی شان را کمتر از هفتاد فیصد مصرف کرده بودند، استیضاح کرد و هفت وزیر را سلب صلاحیت نمود. حکومت دلیل استیضاح وزرا را ناموجه خواند، وزرای سلب صلاحیت شده را به عنوان سرپرست ابقا کرد و این موضوع را به دادگاه عالی فرستاد تا در این باره تصمیم بگیرد.

انتظار می رفت که دادگاه عالی کشور نظرش را در مورد سلب صلاحیت وزاری کابینه به زودی اعلان کند و این موضوع روشن گردد. اما اکنون که نزدیک به سه ماه از این موضوع می‌گذرد، هنوز دادگاه عالی تصمیم اش را در این باره اعلان نکرده است. با رفتن مجلس نمایندگان به رخصتی زمستانی، سرنوشت هفت وزیر سلب صلاحیت شده همچنان نامعلوم باقی ماند و تا برگشت نمایندگان از تعطیلات زمستانی، هفت وزارت بصورت غیرقانونی توسط سرپرستان اداره خواهد شد.

مطابق قانون ادارات دولتی نمی‌تواند بیشتر از یک ماه توسط سرپرست ها اداره شود. در مدت یک ماه حکومت باید شخص جدیدی در راس اداره مربوطه بگمارد، اما این حکم قانون بارها از سوی حکومت قبلی و حکومت وحدت ملی نقض شده است و سرپرستان بیشتر از یک ماه و حتی یک سال در راس ادارات مهم دولتی باقی مانده اند و بجای آنها شخص جدیدی بصورت رسمی و قانونی معرفی نگردیده است.

نقض قانون در مورد سرپرست‌ها از سوی حکومت متأسفانه به یک رویه ی نامیمون حکومت داری تبدیل شده است. اما معلوم نیست که چرا دادگاه عالی کشور تصمیم اش را در مورد وزاری سلب صلاحیت شده اعلان نمی‌کند و در این مورد تعلل می‌کند، آیا دادگاه عالی در این مورد با حکومت همداستان است و می‌خواهد این موضوع بیشتر طول بکشد تا حکومت زمان بیشتر در اختیار داشته باشد؟

دادگاه عالی به عنوان یک نهاد مستقل باید نظرش را بصورت صریح و مطابق قوانین کشور و به زودترین فرصت اعلان می‌کند، اما تعلل این نهاد باعث شده است که این گمانه زنی بوجود بیاید که دادگاه عالی نیز در این مورد سیاسی عمل می‌کند و تعهدی به تصمیم گیری مطابق قوانین نافذ ی کشور ندارد.

تجزیه ی سالیهای گذشته نشان داده است که سرپرست ها در اداره تحت مدیریت شان عملکرد موثر نداشته اند: به دلیل اینکه صلاحیت های قانونی آنها محدود می شود و آنها بصورت رسمی و قانونی نمی توانند درباره بسیاری از موضوعات مهم اداره ی شان تصمیم بگیرند. همچنان سرپرست بودن وزرا باعث شده است که زمینه ی فساد بیشتر گردد و بسیاری از زیردستان از سرپرست بودن وزیر سوء استفاده کنند.

متأسفانه حکومت وحدت ملی و دادگاه عالی کشور سرنوشت



ورود روسیه به خلاء قدرت در افغانستان

نویسنده: احمد رشید / مترجم: جانعلی شکرعلیزاده



امریکا بود و حالا مورد خشم واشینگتن است به خود جلب کند پاکستان با استفاده از چین و روسیه می‌خواهد فشار هند بر خود را کاهش دهد. اسلام آباد از تمایل دوستی با طالبان که در کنترل آی اس آی است استقبال می‌کند آی اس آی سال‌ها شورشیان طالبان را حمایت می‌کرد و ایران میزبان چندین تن از جناح طالبان بوده است. چین هم مایل است در منطقه صلح شکل بگیرد تا از بزرگترین سرمایه‌گذاری این کشور در پروژه جاده ابریشم محافظت کند و در این راه طالبان را کمک می‌کند تا در محافظت از این پروژه سهیم بگیرد. هر کسی که بتواند گفتگوی صلح را قوت بخشد مورد حمایت چین خواهد بود، در حال حاضر روسیه در این مورد از موقعیت قوی برخوردار است. مسکو همچنین در سیاست افغانستان دست درازی می‌کند. دیپلمات‌های کشورهای آسیای مرکزی می‌گویند نمی‌توانند با اشرف غنی که طرفدار امریکا است کنار بیایند. آنها ترجیح می‌دهند کسی روی کار بیاید که موضع ضد امریکایی نداشته باشد و آن شخص رییس جمهور سابق افغانستان حامد کرزی است که گفته بود روسیه می‌تواند در افغانستان نقش مثبتی داشته باشد. اخیراً روسیه مانع تلاش‌های خروج نام جنگسالار گلبدین حکمتیار از لیست سیاه تروریستان سازمان ملل شد، قرار بود نام حکمتیار با میانجگری دولت کابل طی برنامه صلح از لیست سیاه تروریستان خارج گردد.

کنند و چطور به جنگ طولانی افغانستان پایان دهند بحث داشتند. امریکایی‌ها در این جلسه حضور نداشتند، روسیه آنها را دعوت نکردند، در جلسه اخیر حمایت روسیه از سوریه نیز امریکا دعوت نشده بود. دولت افغانستان نسبت به این عمل روسیه به شدت خشمگین شد چرا از کابل در این نشست دعوت نشده بود. کابل احساس آسیب پذیری می‌کند از طرفی کابل از این می‌ترسد که دونالد ترامپ این کشور را نادیده بگیرد هر چند که یکی از کلیدی ترین اعضای مشاوریت سیاست خارجی دولت دونالد ترامپ زلمی خلیل زاد افغانی الاصل و سفیر سابق امریکا در کابل است. در حالی که افغانستان از این نشست سه جانبه به شدت انتقاد می‌کند اما طالبان از این نشست استقبال کرد آنها ادعا می‌کنند که این گروه به عنوان نیروهای سیاسی و نظامی به رسمیت شناخته شده اند. تلویزیون طلوع در گزارشی در کابل بیان داشت که بیانیه این گروه نشان از شادمانی روابط آنان با روسیه داشت. نیروهای ویژه امریکایی به کمک شان به نیروهای افغان برای

بعد از شکست شوروی از مجاهدین افغانستان و خروج تحقیر آمیز ارتش سرخ پس از ۱۰ سال اشغال این کشور، روسیه دوباره به منطقه بازگشته است، حال این کشور در حال بازسازی موقعیت خود به عنوان قدرت تأثیر گذار است. از آنجایی که سیاست امریکا در افغانستان هم از

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می‌نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی‌شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی

کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷

افغانستان ما
The Daily Afghanistan Ma

Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine